

Wat betekent het woord Mashiach

Wat betekent het woord Mashiach משיח? Waarom wordt de Mashiach geboren in de donkerste tijden van allemaal, en hoe vinden we de kracht van de Mashiach in ieder van ons? Vragen waar we allemaal weleens mee worstelen. Laten we eens beginnen om het woord Mashiach te ontleden. Mashiach in het Hebreeuws משיח Mem-shin-jod-chet is geschreven in vier letters: deze Mem, Shin, Yod, Chet staan voor enkele denkrichtingen:

A) Als we het woord Mashiach in twee woorden verdelen, krijgen we het volgende: שם חַי, Shem Chai, wat betekent dat de "Naam" leeft. Wat betekent dat er altijd een gevoel van nieuw leven is dat op elk moment komt en opduikt. Wat betekent het? Geen depressie, geen zwaarte, geen wanhoop, maar het tegenovergestelde: Hoop en geloof in een nieuwe en heldere horizon. Optimisme opgewektheid en het vermogen om na te denken en te plannen voor de toekomst. Want de "Naam" verwijst naar de levensboom waarvan het leven zonder ophouden damp.

B): Het verwijst naar het innerlijke element in ons dat voortdurend gesprekken met ons voert en leidt. Het woord Mashiach komt van het zelfstandig naamwoord שִׁיחַ Si-cha wat gesprek/converseren betekent.

C) Een ander aspect van de Mashiach משיח komt van het werkwoord מוֹשֵׁחַ Moshech dat letterlijk betekend "het trekt". Dat wil dus zeggen de aantrekkingskracht in ons, wat het innerlijke element binnenin ons betekent dat erin slaagt ons uit de rivier des tijds te trekken, uit de dagelijkse mechanische activiteiten en ons een alternatieve manier te tonen. Ook verwijzend naar de kracht om door te gaan ondanks alle problemen van lijden en pijn. In het Hebreeuws verwijst het werkwoord Moshech מוֹשֵׁחַ ook naar het vermogen om aan te trekken. Als we zeggen dat we iemand aantrekkelijk vinden, betekent dit dat hij/zij alleen maar goed is. Dit betekent dat wanneer we ons aangetrokken voelen tot een idee, vrienden, objecten of iets anders dat onze aandacht trekt, we er goedheid in vinden. Dat is het geheim van aantrekkingskracht.

D) Een ander inzicht van de trekkkracht vinden we in het gesproken Arabisch. Het werkwoord Mashi in gesproken Arabisch betekent "gaat", wat betekent dat het nooit stopt of vastzit. Altijd in beweging, geen enkel obstakel kan hem vertragen of verhinderen dat hij leeft.

E) Een ander uniek aspect van het woord Mashiach משיח is dat het de waarde 358 heeft, zoals het woord Serpent/slang נָחַש Nachas. In zekere zin kunnen we zeggen dat de Mashiach het volledige potentieel heeft om de eerste zonde te corrigeren, die de slang begon in de Hof van Eden. Aangezien de Mashiach het vermogen heeft om te converseren en te spreken als de slang, alleen gezien vanuit de positieve kant.

Een ander aspect van het woord Mashiach verwijst bij velen naar een verlosser en deels is dat ook zo. Waar het absoluut niet naar verwijst is een verlosser zoals die bij bepaalde geloofs stromingen wordt geïntrepeerd. Mashiach verwijst weliswaar naar gezalfde maar het zit toch anders in elkaar.

Zalving is een vorm van het wijden van een heilig persoon of voorwerp, en het initiëren in zijn speciale functie. In de Torah werd het gedaan aan de Tabernakel (Exodus 30:26-30), aan

Hogepriesters (evenals aan alle Priesters toen de Tabernakel voor het eerst werd ingewijd), en af en toe aan koningen.

Het vroegste voorbeeld van zalving in de Torah is de steen die Jacob zalfde om als altaar op te dragen Bereshiet 28:18 (Genesis). Dat deed hij toen hij op de vlucht was voor zijn broer Esau, nadat hij ontwaakte uit zijn droom waarin hij een ladder naar de hemel zag opstijgen. Volgens de wijzen vond die episode plaats op de berg Moria (Talmud Hullin 91b), en dus was Jacobs daad de vroegste wijding van de plaats die uiteindelijk de heilige tempel zou huisvesten.

Door de generaties heen werd een speciale zalfolie gebruikt om koningen en hogepriesters te wijden. HaShem gaf Mozes de opdracht om deze zalfolie te produceren, die bestond uit olijfolie vermengd met bepaalde kruiden in de juiste verhoudingen Shemot (Exodus) 30:22-33 . Het werd destijds gebruikt om de tabernakel en zijn gebruiksvoorwerpen (zoals de ark, altaren en menora) te zalven en om Aäron en zijn zonen te zalven. De Talmud stelt dat de oorspronkelijke olie die in de woestijn werd geproduceerd, hoewel slechts 12 logs (=~1 gallon), op wonderbaarlijke wijze de hele geschiedenis van Israël meeging en vandaag de dag in zijn volledige hoeveelheid bestaat.

Er zijn verschillende opgetekende gevallen in de Torah waarin koningen werden gezalfd. Samuël de profeet zalfde zowel Saul ;1Shemuel (I Samuël) 10:1 als David 16:13 , Zaddok de priester zalfde Salomo 1 Melachiem (1 Koningen) 1:39 , Yehoyada de priester zalfde Yo'ash (nadat Atalayah de rest had gedood van de koninklijke familie; II Koningen 11:12), en ten slotte zalfde het volk Joahaz, een van de laatste koningen van Juda 2 Melachiem (2 Koningen) 23:30.

De Talmoed (Horayot 11b) legt uit dat, hoewel alle Hogepriesters gezalfd waren, een koning alleen werd gezalfd als hij een nieuwe dynastie begon of als er enige controverse was rond zijn benoeming. Dit is de reden waarom, zoals we hierboven zagen, in de loop van de geschiedenis slechts enkele koningen werden gezalfd. (Er bestond enige controverse of instabiliteit in de tijd dat alle genoemde koningen werden gezalfd, zoals koning Salomo, die werd tegengewerkt door zijn broer Adonia.)

Daarnaast was er ook een speciale "priester gezalfd voor oorlog" ("mishuach milchama") – die was gezalfd voor de specifieke rol om met de troepen te spreken voordat ze ten strijde trokken, zowel om hen aan te moedigen als om bepaalde klassen van mensen die waren vrijgesteld van vechten Zie Devarim (Deutr) 20:1-9. (Maar ook Talmoed Sotah 42a , Horayot 12b .)

De speciale zalfolie die Mozes bereidde, werd tegen het einde van het Eerste Tempeltijdperk door koning Josia verborgen - toen hij de Ark des Verbonds en een aantal andere heilige voorwerpen verborg, wetende dat de Tempel spoedig zou worden vernietigd. Vanaf dat moment werden nieuwe Hogepriesters "gezalfd" .

Aan het einde der dagen, wanneer de tempel herbouwd is, zal de olie uit zijn schuilplaats worden onthuld samen met de ark en andere voorwerpen en zowel de toekomstige hogepriester als de Messias, de toekomstige koning van Israël, zullen ermee worden gezalfd.

Opgemerkt moet worden dat, aangezien olie typisch werd gebruikt om mensen tot grootsheid te zalven, de Torah af en toe de term gebruikt om te zalven ("mashach"), waar het simpelweg betekent om een hoge positie te bekleden, zonder het gebruik van olie (zie bijv . I Koningen 19 :16 ,19 betreffende Elia's benoeming van Elisa als zijn opvolger, en Jesaja 61:1).Evenzo gebruikt de Torah af en toe de term "de gezalfd" = "mashiach" / "messias" om te verwijzen naar een persoon die is

aangesteld om een belangrijke taak uit te voeren. Mensen verwarren dit woord soms om naar de eigenlijke Messias te verwijzen, maar het woord is niet beperkt tot die definitie. Het betekent gewoon "de aangewezenen", en heel vaak verwijst de context duidelijk naar iemand anders. Zie bijvoorbeeld Yeshajahoe (Jesaja) 45:1 over Cyrus, Eikha (Klaagliederen) 4:20 over Josia en Tehillim (Psalm) 105:15 over heel Israël.

Het lijkt me dus vrij duidelijk dat de term Mashiach bij sommige mensen een verkeerde duiding van het woord geeft.

Ha-Makom